

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2013 január Próza

Dragomán György: Jég

Khalid Szíriából érkezett, négy napja van itt, ezalatt két koncerten volt meglepetésvendég, holnap repül vissza. Khalid tömzsi, széles arcú ember, de lehet, hogy csak az arcáról szinte letörölhetetlenül sugárzó mosoly miatt látszik ilyennek. A japán klarinétos svájci felsége ad fogadást a tiszteletére, ez a búcsúeste. Újabb és újabb vendégeknek mutatják be, mindenkivel kedvesen beszélget, igen, a piacot is, igen, tudja, ma kétszázán, tegnap is sokan, nem mér, nem számolja, nem is lehet, tízezer fölött abbahagyta, a családjából is, igen. Nem, a vegyi fegyvereket még eddig nem, de lehet, hogy majd igen, egyelőre senki se tudja. Nem lehet tudni, hogy mi lesz. Borosüveggel jár körbe, tölt az üres poharakba, körbeviszi a házigazda pralinékosarát, mindenkit megkínál, kettőt vegyél, a barátom vagy, mondja, nem, vegyél hármat, mikor repülsz haza, Khalid, holnap repülök, estére már otthon is leszek, az arcán sugárzik a mosoly, nem, ő se tudja, meddig mehet ez még így, senki se tudja. Nem, azt se tudja még, mikor és hol fog legközelebb játszani.

Éjjel kettő van, a fogadásnak vége, Khalid a kocsmában van a többiekkel, körülállják a bárpultot, a mixer rettentő műgonddal építi a dzsin tonikokat, jégre dzsint tölt, Tanquarayt, csakis, azt, csakis a legjobbat a legkedvesebb szír barátunknak, aztán citromszeletet dob bele, egy narancshéjjal körbesimítja a pohár szélét, aztán egyetlen gyors csuklómozdulattal lefele fordítja a sziszegő tonikos üveget, teletölti a poharat, megvárja amíg elül a fehér habzás, még mindig nincs kész, egy csepp lime-ot facsar a tetejére, na most, most van készen, a mixer mosolyog, Khalid elé tolja az italt, a pohárban megcsördül a jég, Khalid megfogja, a jég átlátszó hengereit nézi az üvegen át az ujjai között, aztán eltolja magától, nem kell, azt mondja, erősebbet adjatok, azt adjatok, ami a legeslegerősebb, a leges-leges-legeslegerősebb, mondja, mosolyog.

Tetszik

Legyél az első az ismerőseid közül, akinek ez tetszik.

Kapcsolódó írások:

1. **Dragomán György: A hangdobozok** Apám azon a napon kezdett el a hangdobozokon dolgozni, amikor...
2. **Dragomán György: A vonatút** Nagymami azt mondja, jobb, ha minél előbb indulunk, ha elérjük...
3. **Dragomán György: Puerta del Sol** Ferenczi megint zuhanásról álmódott, arról, hogy szürke felhők között zuhan,...
4. **Dragomán György: Limonkonszál** Violetának Azt hiszem, a történetem akkor lenne az igazi, ha...
5. **Dragomán György: A seprű** Balázs Elemérnek Apám a szívéhez kapott, fejhangon kiabálni kezdett,...

Cimkék: **Dragomán György**